

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

Izevel – Part 3 – The rebellion of Yehu

1. מל"ב פרק ט

א וְאֵלִישָׁע, הַנָּבִיא, קָרָא, לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנָּבִיאִים; וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגֹר מִתְּנִיָּהּ, וְקַח פַּךְ הַשָּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ, וְלֵךְ, רִמְתָּ גֹלְעָד. **ב** וּבָאתָ-שָׁמָּה; וְרָאֵה-שָׁם. יְהוֹאָכָן בֶּן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁי, וּבָאתָ וְהִקְמַתוּ מִתּוֹךְ אֶחָיו, וּבָאתָ וְהִבִּיאָתָּ אֹתוֹ, חֹדֵר בְּחֹדֵר. **ג** וְלָקַחְתָּ פַךְ-הַשָּׁמֶן, וַיִּצְקֶתָּ עַל-רֹאשׁוֹ, וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַר יְהוָה, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְכָּךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל; וּפְתַחְתָּ הַדְּלֶת וְנִסְתָּהּ, וְלֹא תִסָּפֵה. **ד** וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא, רִמְתָּ גֹלְעָד. **ה** וַיָּבֹא, וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחֵיל יוֹשְׁבִים, וַיֹּאמֶר, דַּבֵּר לִי אֵלֶיךָ הַשֵּׁר; וַיֹּאמֶר יְהוֹאָכָן אֶל-מִי מִכְּלָנּוּ, וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשֵּׁר. **ו** וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבַּיְתָה, וַיִּצֶק הַשָּׁמֶן אֶל-רֹאשׁוֹ; וַיֹּאמֶר לוֹ, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְכָּךְ אֶל-עַם יְהוָה, אֶל-יִשְׂרָאֵל. **ז** וְהִפִּיתָה--אֶת-בַּיִת אַחְבָּב, אֲדֹנָיָה; וְנִקְמַתִי דָמֵי עַבְדֵי הַנָּבִיאִים, וְדָמֵי כָל-עַבְדֵי יְהוָה--מִיַּד אִיזָבֵל. **ח** וְאַבְדוּ, כָּל-בַּיִת אַחְבָּב; וְהִכְרַתִי לְאַחְבָּב מִשְׁתֵּינַי בְּקִיר, וְעַצוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל. **ט** וְנִתְּתִי אֶת-בַּיִת אַחְבָּב, כְּבַיִת יִרְבְּעָם בֶּן-נִבְטַט, וְכַבִּיִת, בַּעֲשָׂא בֶן-אַחֲזַיָּה. **י** וְאֶת-אִיזָבֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים, בְּחֹלֶק יִזְרְעֵאל--וְאִין קָבֵר; וַיִּפְתַּח הַדְּלֶת, וַיָּנֹס. **יא** וַיְהוּא, יָצָא אֶל-עַבְדֵי אֲדֹנָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁלוֹם, מִדּוּעַ בָּא-הַמְּשַׁגֵּעַ הַזֶּה אֵלַיךָ; וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם, אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת-הַאִישׁ וְאֶת-שִׁיחוֹ. **יב** וַיֹּאמְרוּ שָׁקֵר, הֲגַדְתָּ לָנוּ; וַיֹּאמֶר, כִּזְזַת וְכִזְזַת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְכָּךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל. **יג** וַיִּמְהַרוּ, וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ, וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתֵּיוֹ, אֶל-גֵּרֶם הַמַּעֲלוֹת; וַיִּתְקְעוּ, בַּשּׁוֹפָר, וַיֹּאמְרוּ, מֶלֶךְ יְהוּא. **יד** וַיִּתְקַשֵּׁר, יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁי--אֶל-יֹרֵם; וַיֹּרֵם הֵיךָ שָׁמֵר בְּרִמְתָּ גֹלְעָד, הוּא וְכָל-יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי, חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אַרְם. **טו** וַיָּשָׁב יְהוֹרֵם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְּיִזְרְעֵאל, מִן-הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְחוּ אַרְמִים, בְּהַלְחָמוֹ, אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרְם; וַיֹּאמֶר יְהוּא, אִם-יֵשׁ נִפְשָׁכֶם--אֶל-יִצְאָא פְּלִיט מִן-הַעִיר, לְלַכַּת לַגִּיד (לְהַגִּיד) בְּיִזְרְעֵאל. **טז** וַיִּרְכַּב יְהוּא וַיִּזְרְעֵאלָהּ, כִּי יֹרֵם שָׁכַב שָׁמָּה; וְאַחְזַיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה, יָרַד לְרֹאוֹת אֶת-יֹרֵם. וַיִּזְוֶהֲצָפָה עַמֵּד עַל-הַמַּגְדָּל בְּיִזְרְעֵאל, וַיִּרְא אֶת-שַׁפְעֵת יְהוּא בָּבֹאוֹ, וַיֹּאמֶר, שַׁפְעֵת אֲנִי רֹאֶה; וַיֹּאמֶר יְהוֹרֵם, קַח רֶכֶב וּשְׁלַח לְקִרְאֲתֶם--וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם. **יז** וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַסּוּסִים לְקִרְאֲתוֹ, וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשְׁלוֹם, וַיֹּאמֶר יְהוּא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל; וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר, בָּא-הַמֶּלֶךְ עִד-הֵם וְלֹא-שָׁב. **יח** וַיִּשְׁלַח, רֶכֶב סוּסֵי שְׁנַיִם, וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם; וַיֹּאמֶר יְהוּא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, סֹב אֶל-אַחֲרַי. **יט** וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר, בָּא עַד-אֲלֵיהֶם וְלֹא-שָׁב; וְהַמְּנַהֵג, וְהַמְּנַהֵג יְהוּא בֶן-נִמְשִׁי--כִּי בִשְׁגָעוֹן, יָנֵהֵג. **כ** וַיֹּאמֶר יְהוֹרֵם אֶסֶר, וַיִּאָּסֶר רֶכְבוֹ; וַיִּצָּא יְהוֹרֵם מֶלֶךְ-יְהוּדָה אִישׁ בְּרֶכְבוֹ, וַיִּצָּאוּ לְקִרְאֲתֵי יְהוּא, וַיִּמְצְאוּהוּ, בְּחֹלֶקֶת נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי. **כא** וַיְהִי, כִּי רֹאוֹת יְהוֹרֵם אֶת-יְהוּא, וַיֹּאמֶר, הַשְׁלוֹם יְהוּא; וַיֹּאמֶר, מֶה הַשְׁלוֹם--עַד-זְנוּנִי אִיזָבֵל אִמְךָ וְכַשְׁפִּיָּה, הַרְבִּים. **כב** וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרֵם יָדָיו, וַיָּנֹס; וַיֹּאמֶר אֶל-אַחְזַיָּה, מִרְמָה אַחְזַיָּה, כִּדְוִיָּהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **כג** וַיִּתְּן יְהוּא אֶת-יְהוֹרֵם בֵּין זְרַעֲיוֹ, וַיִּצָּא חֲצִי, מִלְּבוֹ; וַיִּכְרַע, בְּרֶכְבוֹ. **כד** וַיֹּאמֶר, אֶל-בְּדָקֵר שְׁלֹשָׁה, שָׂא הַשְׁלֹכְהוּ, בְּחֹלֶקֶת שְׂדֵה נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי: **כה** וַיִּזְכֹּר אֲנִי וְאַתָּה, אֶת רֶכְבִּים צְמִדִים אַחֲרַי אַחְבָּב אָבִיו, וַיְהוּא נָשָׂא עָלָיו, אֶת-הַמַּשָּׂא הַזֶּה. **כו** אִם-לֹא אֶת-דָּמֵי נְבוֹת וְאֶת-דָּמֵי בְּנֵי רֵאִיתִי אֲמַשׁ, נָא-יְהוּא, וְשִׁלְמַתִּי לָךְ בְּחֹלֶקֶת הַזֹּאת, נָא-יְהוּא; וְעַתָּה, שָׂא הַשְׁלֹכְהוּ בְּחֹלֶקֶת--כְּדָבַר יְהוָה. **כז** וְאַחְזַיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה, רָאֵה, וַיָּנֹס, דָּרָךְ בֵּית הַגֹּן; וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יְהוּא, וַיֹּאמֶר גַּם-אֹתוֹ הִפְּהוּ אֶל-הַמְּרַכְבָּה בְּמַעְלֵה-גֹר אֲשֶׁר אֶת-יְבֻלְעָם, וַיָּנֹס מִגְדוֹ, וַיִּמַּת שָׁם. **כח** וַיִּרְכַּבוּ אֹתוֹ עַבְדָּיו, יְרוּשְׁלָמָה; וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ עִם-אֲבֹתָיו, בְּעִיר דוּד. **כט** וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרִים שָׁנָה, לְיֹרֵם בֶּן-אַחְבָּב, מֶלֶךְ אַחְזַיָּה, עַל-יְהוּדָה. **ל** וַיָּבֹא יְהוּא, וַיִּזְרְעֵאלָהּ; וַיִּצְבֵּל שְׁמַעְיָה, וַתִּשָּׂם בַּפּוֹךְ עֵינָהּ וַתִּיטֵב אֶת-רֹאשָׁהּ, וַתִּשְׁקָף, בְּעַד הַחֲלוֹן. **לא** וַיְהוּא, בָּא בַשָּׂעַר; וַתֹּאמֶר הַשְׁלוֹם, זְמַרְיָה הֲרַג אֲדֹנָיו. **לב** וַיִּשָּׂא פָנָיו, אֶל-הַחֲלוֹן, וַיֹּאמֶר, מִי אֲנִי מִי; וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו, שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סָרִיסִים. **לג** וַיֹּאמֶר שְׁמַתָּה (שְׁמַטוּהָ), וַיִּשְׁמַטוּהָ; וַיִּזְוֶה אֶת-הַסּוּסִים, וַיִּרְמָסֶנָּה. **לד** וַיָּבֹא, וַיֹּאמֶר, וַיִּשְׁתָּ; וַיֹּאמֶר, פִּקְדוֹ-נָא אֶת-הָאָרוּרָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ--כִּי בֵּת-מֶלֶךְ, הִיא. **לה** וַיִּלְכּוּ, לְקִבְרָה; וְלֹא-מִצְאוּ בָהּ, כִּי אִם-הַגְּלָגֶלֶת וְהַרְגָלִים--וְכַפּוֹת הַיָּדַיִם. **לו** וַיִּשְׁבּוּ, וַיִּגִּידוּ לוֹ, וַיֹּאמֶר דָּבַר-יְהוָה הוּא, אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד-עַבְדּוֹ אֵלֵיהֶם הַתְּשֻׁבִי לְאֹמֶר: **לז** וַיִּזְרְעֵאל, יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת-בֶּשֶׂר אִיזָבֵל. **לח** וְהִיא (וְהִיא) נִבְלַת אִיזָבֵל, כְּדָמֵן עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה--בְּחֹלֶק יִזְרְעֵאל; אֲשֶׁר לֹא-יֹאמְרוּ, זֹאת אִיזָבֵל.

1 Then the prophet Elisha summoned one of the disciples of the prophets and said to him, "Tie up your skirts, and take along this flask of oil, and go to Ramoth-gilead. 2 When you arrive there, go and see Jehu son of Jehoshaphat son of Nimshi; get him to leave his comrades, and take him into an inner room. 3 Then take the flask of oil and pour some on his head, and say, 'Thus said the LORD: I anoint you king over Israel.' Then open the door and flee without delay." 4 The young man, the servant of the prophet, went to Ramoth-gilead. 5 When he arrived, the army commanders were sitting together. He said, "Commander, I have a message for you." "For which one of us?" Jehu asked. He answered, "For you, commander." 6 So [Jehu] arose and went inside; and [the disciple] poured the oil on his head, and said to him, "Thus said the LORD, the God of Israel: I anoint you king over the people of the LORD, over Israel. 7 You shall strike down the

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

House of Ahab your master; thus will I avenge on Jezebel the blood of My servants the prophets, and the blood of the other servants of the LORD. 8 The whole House of Ahab shall perish, and I will cut off every male belonging to Ahab, bond and free in Israel. 9 I will make the House of Ahab like the House of Jeroboam son of Nebat, and like the House of Baasha son of Ahijah. 10 The dogs shall devour Jezebel in the field of Jezreel, with none to bury her." Then he opened the door and fled. 11 Jehu went out to the other officers of his master, and they asked him, "Is all well? What did that madman come to you for?" He said to them, "You know the man and his ranting!" 12 "You're lying," they said. "Tell us [the truth]." Then he replied, "Thus and thus he said: Thus said the LORD: I anoint you king over Israel!" 13 Quickly each man took his cloak and placed it under him, on the top step. They sounded the horn and proclaimed, "Jehu is king!" 14 Thus Jehu son of Jehoshaphat son of Nimshi conspired against Joram. Joram and all Israel had been defending Ramoth-gilead against King Hazael of Aram, 15 but King Joram had gone back to Jezreel to recover from the wounds which the Arameans had inflicted on him in his battle with King Hazael of Aram. Jehu said, "If such is your wish, allow no one to slip out of the town to go and report this in Jezreel." 16 Then Jehu mounted his chariot and drove to Jezreel; for Joram was lying ill there, and King Ahaziah of Judah had gone down to visit Joram. 17 The lookout was stationed on the tower in Jezreel, and he saw the troop of Jehu as he approached. He called out, "I see a troop!" Joram said, "Dispatch a horseman to meet them and let him ask: Is all well?" 18 The horseman went to meet him, and he said, "The king inquires: Is all well?" Jehu replied, "What concern of yours is it whether all is well? Fall in behind me." The lookout reported: "The messenger has reached them, but has not turned back." 19 So he sent out a second horseman. He came to them and said, "Thus says the king: Is all well?" Jehu answered, "What concern of yours is it whether all is well? Fall in behind me." 20 And the lookout reported, "The messenger has reached them, but has not turned back. And it looks like the driving of Jehu son of Nimshi, who drives wildly." 21 Joram ordered, "Hitch up [the chariot]!" They hitched up his chariot; and King Joram of Israel and King Ahaziah of Judah went out, each in his own chariot, to meet Jehu. They met him at the field of Naboth the Jezreelite. 22 When Joram saw Jehu, he asked, "Is all well, Jehu?" But Jehu replied, "How can all be well as long as your mother Jezebel carries on her countless harlotries and sorceries?" 23 Thereupon Joram turned his horses around and fled, crying out to Ahaziah, "Treason, Ahaziah!" 24 But Jehu drew his bow and hit Joram between the shoulders, so that the arrow pierced his heart; and he collapsed in his chariot. 25 Jehu thereupon ordered his officer Bidkar, "Pick him up and throw him into the field of Naboth the Jezreelite. Remember how you and I were riding side by side behind his father Ahab, when the LORD made this pronouncement about him: 26 'I swear, I have taken note of the blood of Naboth and the blood of his sons yesterday—declares the LORD. And I will requite you in this plot—declares the LORD.' So pick him up and throw him unto the plot in accordance with the word of the LORD." 27 On seeing this, King Ahaziah of Judah fled along the road to Beth-haggan. Jehu pursued him and said, "Shoot him down too!" [And they shot him] in his chariot at the ascent of Gur, which is near Ibleam. He fled to Megiddo and died there. 28 His servants conveyed him in a chariot to Jerusalem, and they buried him in his grave with his fathers, in the City of David. 29 Ahaziah had become king over Judah in the eleventh year of Joram son of Ahab. 30 Jehu went on to Jezreel. When Jezebel heard of it, she painted her eyes with kohl and dressed her hair, and she looked out of the window. 31 As Jehu entered the gate, she called out, "Is all well, Zimri, murderer of your master?" 32 He looked up toward the window and said, "Who is on my side, who?" And two or three eunuchs leaned out toward him. 33 "Throw her down," he said. They threw her down; and her blood spattered on the wall and on the horses, and they trampled her. 34 Then he went inside and ate and drank. And he said, "Attend to that cursed woman and bury her, for she was a king's daughter." 35 So they went to bury her; but all they found of her were the skull, the feet, and the hands. 36 They came back and reported to him; and he said, "It is just as the LORD spoke through His servant Elijah the Tishbite: The dogs shall devour the flesh of Jezebel in the field of Jezreel; 37 and the carcass of Jezebel shall be like dung on the ground, in the field of Jezreel, so that none will be able to say: 'This was Jezebel.'"

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

2. מל"א יט טו-יח

"טו ויאמר יהוה אליו, לך שוב לדרכך מדברה דמשק; ובאת, ומשחת את-חזאל למלך--על-אָרם. טז ואת יהוה בן-נמשי, תמשח למלך על-ישראל; ואת-אלישע בן-שפט מאבל מחולה, תמשח לנביא תחתיו. יז והיה, הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוה; והנמלט מחרב יהוה, ימית אלישע. יח והשארתי בישראל, שבעת אלפים: כל-הברכים, אשר לא-קרעו לבעל, וכל-הפה, אשר לא-נשק לו." The LORD said to him, "Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. 16 Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah to succeed you as prophet. 17 Whoever escapes the sword of Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. 18 I will leave in Israel only seven thousand—every knee that has not knelt to Baal and every mouth that has not kissed him."

3. מל"א כא, כא-כד

"כא הנני מבי אליך רעה, ובערתי אחריך; והכרתי לאחאב משתין בקיר, ועצור ועזוב בישראל. כב ונתתי את-ביתך, כבית ירבעם בן-נבט, וכבית, בעשא בן-אחיה: אל-הכעס אשר הכעסת, ותחטא את-ישראל. כג וגם-לאיזבל--דבר יהוה, לאמר: הפלבים יאכלו את-איזבל, בחל יזרעאל. כד המת לאחאב בעיר, יאכלו הפלבים; והמת, בשדה, יאכלו, עוף השמים." I will bring disaster upon you. I will make a clean sweep of you, I will cut off from Israel every male belonging to Ahab, bond and free. 22 And I will make your house like the House of Jeroboam son of Nebat and like the House of Baasha son of Ahijah, because of the provocation you have caused by leading Israel to sin. 23 And the LORD has also spoken concerning Jezebel: 'The dogs shall devour Jezebel in the field of Jezreel. 24 All of Ahab's line who die in the town shall be devoured by dogs, and all who die in the open country shall be devoured by the birds of the sky.'"

4. מל"ב י, ל

"ל ויאמר יהוה אל-יהוה, יען אשר-הטיבת לעשות הישר בעיני--ככל אשר בלבבי, עשית לבית אחאב: בני רבעים, ישבו לך על-כפא ישראל." The LORD said to Jehu, "Because you have acted well and done what was pleasing to Me, having carried out all that I desired upon the House of Ahab, four generations of your descendants shall occupy the throne of Israel."

5. נשקף

"בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא, בעד האשנב" (שופטים ה', כח);
"ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוזר..." (שמ"ב ו', טז ודהי"א ט"ו, כט)
"כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי" (האישה הזרה המפתה, משלי ז', ו).
"וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו" (בראשית כ"ו, ח).

6. מל"ב ט, ל

רש"י: "ויתיב את ראשה – ... כדי שתהא לחן בעיני יהוה ויישאנה."
רד"ק: "קישטה את עצמה כדי שתמצא חן בעיניו (של יהוה) ולא יהרגנה"
רלב"ג: "אולי עשתה זה כדי שתישא חן בעיניו ויחמול עליה ולא יהרגנה."
מלבי"ם: "היא חשבה שתמצא חן בין שרי החיל, ושימצא מי מהם שיחזיק בידה נגד העבד המורד באדוניו."

7. מל"ב ט, יא

רש"י: "השלום – תרצה להיות עמי בשלום? זמרי הרג אדוניך – אם הרגת את אדוניך, אין זה דבר חדש, שהרי זמרי גם הוא הרג את אלה בן בעשא.
בעל המצודות: "לזה קראה אותו בשם 'זמרי', וכאילו באה להקל אשמתו לומר שכבר היה לעולמים. וכדי להחניפו אמרה כן."

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

8. מל"א טז, יח

" וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי כִּי נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֵא אֶל אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת בֵּית מֶלֶךְ בְּאֵשׁ וַיָּמָת "

When Zimri saw that the town was taken, he went into the citadel of the royal palace and burned down the royal palace over himself. And so he died—

9. מלב"ים מל"ב ט, לא

" ולכן אמרה 'זמרי הרג אֲדִנְיָו' – להזכיר כי זמרי נהרג, ולא אבו ישראל להמליך את המורד והורג אדוניו."

10. רלב"ג מל"ב ט, ל

" וַתִּשָּׂם בַּפּוֹךְ עֵינֶיהָ – ... עֲשֵׂתָה זֶה לְהַחֲזִיק הַמַּלְכָּה עַדִּין... ולזה אמרה בגאווה ליהוא 'הַשְּׁלוֹם זִמְרִי הִרְגָה אֲדִנְיָו'."

11. קבורת אזבל

" וַיֹּאמֶר: פִּקְדוּ נָא אֶת הָאָרוֹנָה הַזֹּאת וְקַבְרוּהָ, כִּי בֵת מֶלֶךְ הִיא."

VS

" וְאֶת אִיזָבֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֶלֶק זֶרְעָאֵל וְאִין קָבֵר

" וגם לאיזבל דָּבַר ה' לֵאמֹר: הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת אִיזָבֵל בְּחֶלֶק זֶרְעָאֵל"

" וַיֹּאמֶר: דָּבַר ה' הוּא אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר: בְּחֶלֶק זֶרְעָאֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת בֶּשֶׂר אִיזָבֵל. "

12. רד"ק מל"ב ט, לד

" ואף על פי שהייתה ממלכי אומות העולם (– בת מלך צידון), צריך לנהוג כבוד בכל נכבד באומתו מדרך המוסר. ולא תלה בכבוד בעלה – לפי שהיא גרמה מיתתו ואבדן מלכותו "